

Φας, θανέντων θάψαντα, κ' ἀκλαυτον ἔσεαθ.
 αἴας δ' ὡς ἐνόησεν εἰαῖρον ἰόνδε πεσόντα,
 ἐγγύθι γὰρ σαλαμῖς τε κ' εὐβοία, τῶν πάτραι,
 οἰκόμενος μέγα, κ' ἄος ἐλπίσας παρὰ μηροῦ,
 βῆεν μέσον παναχαιῶν, ἐν δὲ κέδαστε βολῆας,
 αἴλος δ' κλέεσκεν ἀδινά, πεσῶν παρὰ νεκρῶ,
 ἐν δὲ κόμπην προθέλυμον ἴαλεν, ἀπὸ κρατὸς ἔλκων,
 θάψε δὲ τὸν Φιλέων κλαύσας ἀέκλιτι ἀνάκτων.
 ἀλλ' ἦτοι κ' μορφὴν ἴδ' ἀνέρθ' ἐξερεῖνω.
 μακρὸς, λευκὸς ἔην, ξανθόθριξ, πινυροχαίτης,
 μέκροψις, ῥαδινὸς, σοφίης ἦδ' ἀρήθ' ἰσοδμῶς.
 ξανθοκόμης δ' ἄρ' ἐὼν χεῖραϊδέτο πινυροχαίτης,
 οὐνεκεν οὐκ ἀλέγιξε κομῶν, ὅδε βλακείης, γιν. Σιδ. h. v.
 ἀλλ' ἄρ' ἐνὶ κονίησιν ἀρήϊον ἴονον ἴαυεν,
 μελδόμεθ' πολέμοιο, λόχων τε, φαλαγγῶν τε,
 λαῶν θ' οἱ οἱ ἔποντο, ὅπως σῶοιτο ἕκασθ.
 ταῦτα γὰρ οἱ ψυχῆς δόκεε κρείσσω, κομείων τε.
 τοῖ δ' ὀδυσεὺς ἔκτεινε δόλοισ, κτερεῖξε δ'
 ἄρ' αἴας.

οἰκόμενος μέγα ἰδ' ἔκφ. ad Aristoph. N. v. 1207. p. 195. a.

In Isaac

In Isaacii Corp. χαρακτηρισμοί τῶν ἑλλήνων, p. 308, μελάνθριξ vocatur. Reliqua fere concordant.

μελδόμεθ', γ. μελεδόμενος, ἀπὸ τῆς μελέτης. Hesychius, μελδων, ἐπεθύμαθ. καὶ ἡ. Stephanus, τερμαθ' ἔλδων. Etymologus μελδόμεθ' ὁ ἰσχυρόμεθ. Θεοοσίμ, πᾶ ποκ' ἄρ' ἦδ' ὄκα δάφνης εἰλάκετο ἰδέσθιν, ἐπεθύμαθ.

iii. γ. εἴα ε. κκκ. ἐν τῷ μελαζὺ κήται ὁ σίχθ' iii. Libani vitio scriptum est pro κλαίεσκεν. mmm. lectum, κρατὸς ἀφέλκων. Sed recentiorum addo accurate legem ἰδ' αἴας non curant. nnn. ἰεῦθε, θάψε δὲ τὸν Φιλέων, κλ. — ooo. Deleandus ὁ σύνδεσμος. Si τὴν addas, septem reddunt cum sit uersus. Talem in Theba observavi inter ἄλλοις περὶ τὸν ἐν σίχοις μέτρων uersu, quos edidit Jo. Pottius, in mine orientali ad Syonem. Er autem ille, ἦτος ἀπὸν ῥα χεύσειον, ὃ μέγα ἦριον ἐκλόλυσεν. m. μακρόψις legi in Isaacio, p. 308. non recte. Uux neograeca esse videtur, quoniam ex dictis sic habere proficitur Isaacius. qqq. lege, ἴδ' ἄρπος. ππ. γ. οἱ οἱ ἔποντο.

31. ΛΟΧΩΝ ΤΕ. ἀριανὸς κ' αἰλιανὸς, οἱ γὰρ φακίλα πυγγραψάμενοι, τὸν λόχον ἡμῖν παραδεδώκασι εἶναι ἀνδρῶν σύστημα ὀκτώ, ἢ ἰβ, ἢ ἰε. καλεῖται δὲ ὁ λόχθ' κ' σίχθ', κ' δεκάχθ'. τὸ δὲ ἡμῖσι τὸ λόχου ἐνωμόλια. Συγκεῖται δὲ ὁ λόχθ' ἐκ πρώτοισαίων, κ' λοχαγῶν, κ' ἡγεμόνων, ἐξ ἐπισητῶν κ' οὐραγῶν. Ἡ Φύλαξ δὲ ἐστὶ τὸ σύστημα τῶν λόχων, ὃ κ' συλλογισμὸς καλεῖται. ΦΑΛΑΓΓΩΝ δὲ εἶπον δωρικῶς, κ' ἀττικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, κ' ἀττικοί, χιλίων, κ' μυριῶν, κ' φαλαγγῶν λέγουσιν, οὐ φαλάγγων.

De uoce λόχθ' addo illud, quae notantur Stephanus hac uoce, & Brodneus ad anthol. lib. iii, cap. v. ep. xxxiii, Etymologum uoce στρατός & Suidam uoce λόχος. Scholia Ormiani, ad lib. i. ἀλ. u. 442, σπεῖρα συνίσταται ἐκ χιλίων ἀνδρῶν, φαλαγγ' ἐκ φ' σίξ' ἐκ λ', λόχθ' ἐκ δέκα ἢ ἰε, πύργθ' ἐξ ἑκατόν, λεγεῶν ἐκ μυρίων. Glosae, λόχθ', turma.

Apud Etymologum uoce στρατός dicitur φαλαγγ' esse ἀνδρῶν τετρακισχιλίων, sed in uoce ὀβλαμὸς mira, quanta est διμνησται, ubi quippe ἑκατόν εἰρησὶ ἀνδρῶν esse περιέβεται. Vltima glossa petita est e Suidae minoribus ad Hom. il. δ. 252.